

sige, at jeg ikke helt kan frigøre mig fra tanken om – vi har jo været frem og tilbage med de her ting – at vi godt kunne være endt med en fælles dagsorden. Der er så sket mange ting frem og tilbage fra stillekúpeer, hvor mobiltelefoner ikke var tilladt, til batterier, der løb tør for strøm osv. Det er lidt fjollet, at sådan noget skal betyde, at vi ikke ender med en fælles vedtagelse.

Jeg vil slutte af med, at hr. Johs. Poulsen konstaterede, at der trods alt er en betydelig enighed om det her. Det er jeg enig i, og de tilsagn, jeg synes at jeg har hørt under debatten i dag, vil jeg i hvert fald tage som udtryk for, at der er stor opbakning i Folketinget til, at vi fortsat forsøger at samarbejde bredt om, hvad der skal være Danmarks linje frem mod det, vi alle sammen håber bliver et globalt og et ambitiøst resultat i København 2009.

Kl. 15:07

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Anne Grete Holmsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, jeg vil lige sige, at vores forslag til vedtagelse, hvor der klart står, at det er de 25 til de 40 pct., altså er 12 dage gammelt. Jeg er selvfølgelig glad for at høre, at hvis ministeren havde fået det i dag, ville hun også have kunnet få regeringen med på at få det ind i teksten, men der har altså faktisk været 12 dage til det – det er bare, så der ikke blev skabt myter.

Jeg håber så, at det, ministeren nu står og siger, om, at det selvfølgelig er Danmarks position, at de rige lande skal reducere med 25-40 pct. hos sig selv, er hele regeringens position. Så fatter jeg altså bare ikke, at det ikke står i regeringens eget forslag til vedtagelse. Det fatter jeg bare ikke.

Den anden ting er, at ministeren sagde, at man gerne vil lave visionspapirer også i 2008. Kan jeg tage det som et tilsagn om, at regeringen kommer med et visionspapir – som beskrevet i vores forslag til vedtagelse – engang i løbet af 2008?

Kl. 15:09

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 15:09

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Jeg synes, at jeg har redegjort for, hvad der er vanskeligt ved de 25-40 pct., i forhold til at jeg sådan set mener, at 2-graders-målet er nok så

forpligtende. Derfor mener jeg, at det er en kunstig konflikt, man prøver at skabe. Det er unødvendigt. Og det mener jeg altså også, fordi regeringen frem for nogen anden – og der er ikke ret mange, der ved det så godt som fru Anne Grete Holmsgaard – har kæmpet for, at vi fik et mellem-langt mål, et 2020-mål, ind, og fik det defineret i forhold til FN's klimapanel.

Jeg må så bare sige, at alle her i Folketinget ved, at når vi skriver disse forslag til vedtagelse, så har vi siger og skriver maksimalt 150 ord at gøre godt med, og så er det altså lidt voldsomt sådan at kræve af os, at vi så der kan have et fuldstændig defineret forhandlingsmandat. Sådan er det ikke!

Igen vil jeg sige, og jeg har sagt det mange gange i dag: Der er ikke nogen modstrid. Jeg synes, det er helt i orden, at vi bruger kræfter på at slås med hinanden der, hvor vi faktisk er uenige, men det her er altså ikke et af områderne.

Kl. 15:10

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Anne Grete Holmsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:10

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kunne nu sagtens have hjulpet regeringen med at finde plads til de 25-40 pct. inden for rammen på de 150 ord.

Men jeg vil gerne igen spørge: Betyder det, som ministeren startede med at sige om visionspapiret, at ministeren vil love, at der i løbet af 2008 kommer et visionspapir om et internationalt kvotesystem, som også er et retfærdigt system, fordi det sigter frem mod – sigter frem mod – at alle skal have ret til det samme udslip og have de samme begrænsninger, ikke i overmorgen, ikke dagen efter, men på sigt?

Kl. 15:10

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 15:10

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Der laves som sagt visionspapirer – også sådan nogle, der går på, hvornår f.eks. de kinesiske udledninger pr. capita møder henholdsvis EU's og USA's ditto og osv. Alt det sidder vi allerede med. Det er at løbe åbne døre ind.

Der er en anden diskussion, og den kan fru Anne Grete Holmsgaard og jeg tage en anden gang, og den er om, hvor meget vi skal køre med pr. capita, når vi kommer frem til forhandlingsbordet. Er det counterproductive, eller er